

Super Easy

จีนกลาง

ไวยากรณ์เบื้องต้น

เลกเซอร์ให้ อ่านง่ายสุดๆ

ฉบับพกพา

สรุปไวยากรณ์จีนเบื้องต้น ครบถ้วนทุกเรื่องสำคัญที่ต้องรู้
เลกเซอร์ให้ เข้าใจเร็วสุดๆ ด้วย Mind Map, ตารางสรุป
และภาพประกอบ 4 สีสดใส มั่นใจใช้เรียน ใช้สอบ!

Super Easy

จินกกลาง

ไวยากรณ์เบื้องต้น

เลขเซอร์ให้ อ่านง่ายสุดๆ

ฉบับพกพา

Super Easy จีนกลาง ไวยากรณ์เบื้องต้น เลกเซอร์ให้ อ่านง่ายสุดๆ ฉบับพกพา

ผู้เขียน ทีมวิชาการ Life Balance

บรรณาธิการ ณัฐวิภา สมบูรณ์

ผู้ตรวจทาน ณัฏชา หาญทวีวงศ์

และพิสูจน์อักษร

ราคา 199 บาท

ISBN 978-616-381-555-2

จัดทำโดย บริษัท อินส์ปัล จำกัด

สำนักพิมพ์ Life Balance

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถ.สุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 08-4875-5868, 08-9200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

@inspalstore

จัดจำหน่ายโดย บริษัท อมรินทร์ บู๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถ.บางกรวย-จตุรนต์ ต.มหาสวัสดิ์
อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130
โทร. 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
www.naiin.com

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

Super Easy จีนกลาง ไวยากรณ์เบื้องต้น เลกเซอร์ให้ อ่านง่ายสุดๆ ฉบับพกพา.--

กรุงเทพฯ : อินส์ปัล, 2569.

256 หน้า.

1. ภาษาจีน--ไวยากรณ์. I. ชื่อเรื่อง.

495.15

ISBN 978-616-381-555-2

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ
ทำสำเนา ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร

โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนั้นๆ

สารบัญ

บทที่ 1 ตัวอักษรจีนและพินอิน

พยัญชนะ

สระ

วรรณยุกต์

8

9

12

14

บทที่ 2 ชนิดของคำในภาษาจีน

คำนาม

คำสรรพนาม

คำกริยา

คำคุณศัพท์

คำวิเศษณ์

คำบอกจำนวน

คำลักษณนาม

20

21

27

35

43

51

53

60

บทที่ 3 ประโยคบอกเล่าและปฏิเสธ

ประโยคบอกเล่า

ประโยคปฏิเสธ

66

67

73

บทที่ 4 ประโยคคำถาม

การใช้ 吗

การใช้ 呢

การใช้ 吧

การใช้สรรพนามคำถาม

79

80

82

84

86

สารบัญ

บทที่ 5 ประโยคขอเรื่อง คำสั่ง และขออนุญาต		98
ประโยคขอเรื่อง		99
ประโยคคำสั่ง		102
ประโยคขออนุญาต		104
บทที่ 6 ประโยคสรุปอดีต ปัจจุบัน และอนาคต		107
ประโยคสรุปอดีต		108
ประโยคสรุปปัจจุบัน		112
ประโยคสรุปอนาคต		115
บทที่ 7 รูปประโยคพิเศษ		120
ประโยคเน้นกรรม		121
ประโยคอุกการะทำ		124
บทที่ 8 ประโยคบอกความสามารถ		128
การใช้ 会		129
การใช้ 能		130
การใช้ 可以		131

สารบัญ

บทที่ 9 ประโยคถามหาสาเหตุและบอกเหตุผล

139

ประโยคถามหาสาเหตุ

140

ประโยคบอกเหตุผล

143

บทที่ 10 ประโยคแสดงความขัดแย้ง

147

การใช้ 但是

148

การใช้ 不过

151

การใช้ 却

152

บทที่ 11 ประโยคแสดงเงื่อนไขและผลลัพธ์

155

การใช้ 如果

156

การใช้ 即使

159

บทที่ 12 ประโยคเปรียบเทียบ

162

ประโยคเปรียบเทียบบอกเล่า

163

ประโยคเปรียบเทียบปฏิเสธ

167

บทที่ 13 การซ้ำคำ

174

การซ้ำคำนาม

175

การซ้ำคำกริยา

177

การซ้ำคำคุณศัพท์

183

การซ้ำคำลักษณนาม

186

สารบัญ

บทที่ 14 คำช่วยโครงสร้าง

188

การใช้ 的

189

การใช้ 地

193

การใช้ 得

194

บทที่ 15 ประโยคและโครงสร้างพื้นฐาน

197

การทักทายและการแนะนำตัว

198

การบอกวัน เดือน ปี และเวลา

218

การบอกที่ตั้งและทิศทางของสถานที่

244

บทที่ 1

ตัวอักษรจีน และพินอิน

บทที่
1

ตัวอักษรจีนและพินอิน

ตัวอักษรจีน หรือ 汉字 Hànzì (ฮั่นจื๊อ) เป็นตัวอักษรที่สร้างขึ้น
มาจากรูปภาพ มีจำนวนมากถึง 60,000 ตัว โดยตัวอักษรที่ใช้บ่อย
มีประมาณ 3,000 – 6,000 ตัว ดังนั้นจึงได้มีการนำระบบพินอิน
(拼音) มาใช้เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง โดย
องค์ประกอบของพินอินมี 3 ส่วน ดังนี้

พยัญชนะ

พยัญชนะ หรือ 声母 shēngmǔ (เซิงหมู่) มี 21 ตัว ดังนี้

พยัญชนะ	เทียบเสียงภาษาไทย
b	ปอ
p	พอ
m	มอ
f	ฟอ
d	เตอ
t	เทอ

พยัญชนะ

เทียบเสียงภาษาไทย

n

เนอ

l

เลอ

g

เกอ

k

เคอ

h

เฮอ

j

จิ

q

จี้

x

ชื

zh

จรีอ

ch

ชรีอ

sh

ชรีอ

r

ยรีอ

z

จื่อ

c

ชื่อ

s

ชื่อ

นอกจากนี้ ยังมีพยัญชนะกึ่งสระอีก 2 ตัว ได้แก่ y (อี / ยี) และ w (อู) ซึ่งสามารถวางไว้หน้าสระได้โดยไม่ต้องมีพยัญชนะ

สระ

สระ หรือ 韵母 yùnmǔ (อว้นหมู่) มี 36 ตัว แบ่งเป็นสระเดี่ยว 6 ตัว และสระผสม 30 ตัว ดังนี้

สระเดี่ยว	สระผสม				
a อา	ao เอา	ai ไอ / อาย	an อัน / อาน	ang อัง / อาง	
o ออ / โอ	ou โอว	ong อง			
e เออ	ei เอย	er เออีร์	en เอิน	eng เอ็ง	
i อี / อีอ	ia เอีย	ie เอีย	iao เอียว	iu อีว	ian เอียน
	in อิน	iang เอียง	ing อิง	iong อiong	

สระเดี่ยว

สระผสม

ู อู	ua อวา	uo อัว	ui อุย	uan อวาน / อวน	uai ไอัว
	un อุณ	uang อวาง / อวัง	ueng เวิง		
ึ อวิ	üe เยเวีย	üan เยเวียน	ün อวิน		

วรรณยุกต์

วรรณยุกต์ หรือ 声调 shēngdiào (เจิงเต๋ยว) มี 5 เสียง โดยแต่ละเสียงจะมีสัญลักษณ์กำกับไว้ ยกเว้นเสียงเบาที่ไม่มีสัญลักษณ์กำกับและออกเสียงเพียงครึ่งเสียง

เสียงที่	1	2	3	4	เสียงเบา
สัญลักษณ์	-	/	∨	˘	ไม่มี
เทียบเสียงภาษาไทย	สามัญ	จัตวา	เอก	โท	ออกครึ่งเสียง
ตัวอย่าง	mā	má	mǎ	mà	ma
ออกเสียง	มา	หมา	หมา	ม่า	มะ

การเขียนวรรณยุกต์

- เขียนวรรณยุกต์กำกับไว้บนสระ โดยต้องเขียนตามลำดับ a, o, e, i, u และ ü

• เชน

箱
狗

xiāng
gǒu

(เซียง)
(โก้ว)

2. สระผสมทุกตัวจะเขียนวรรณยุกต์กำกับไว้บนสระตามลำดับ
ยกเว้น iu ที่จะวางวรรณยุกต์ไว้บนสระ u เสมอ

เช่น		
球	qiú	(ฉิว)
牛	niú	(หนิว)

3. เมื่อเขียนวรรณยุกต์ไว้บนตัว i ให้ตัดจุดบนตัว i ออก ดังนี้

i, í, ǐ, ì

ปกติแล้วเราจะอ่านออกเสียงตามวรรณยุกต์ที่กำกับอยู่บนสระ
แต่จะมีบางกรณีที่ไม่สามารถอ่านออกเสียงตามวรรณยุกต์ที่กำกับได้
เนื่องจากจะต้องคำนึงถึงกฎการออกเสียงดังนี้

1. การออกเสียงคำว่า — yī (อี) ที่มีความหมายว่า “หนึ่ง”
มีหลักเกณฑ์การออกเสียงดังนี้

1.1 ออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 1

- เมื่อคำว่า — yī (อี) อยู่เดี่ยวๆ
- เมื่อใช้แสดงลำดับที่

เช่น		
第一	dì yī	(ตี้ อี)

➤ เมื่อวางอยู่ท้ายคำ

เช่น

初一 chū yī (ชู อี้)

1.2 ออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 2 เมื่อวางอยู่หน้าพยางค์
ที่มีวรรณยุกต์เสียงที่ 4

เช่น

一次 yī cì (อี้ ชื่อ) อ่านว่า yí cì (อี้⁺ ชื่อ)

一位 yī wèi (อี้ เว่ย) อ่านว่า yí wèi (อี้⁺ เว่ย)

1.3 ออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 4 เมื่อวางอยู่หน้าพยางค์
ที่มีวรรณยุกต์เสียงที่ 1, 2 และ 3

เช่น

一杯 yī bēi (อี้ เปย) อ่านว่า yì bēi (อี้⁺ เปย)

一年 yī nián (อี้ เหินยาน) อ่านว่า yì nián (อี้⁺ เหินยาน)

一起 yī qǐ (อี้ ฉี่) อ่านว่า yì qǐ (อี้⁺ ฉี่)

1.4 ออกเสียงเป็นเสียงเบา เมื่อวางอยู่ระหว่างคำกริยาซ้ำกัน
สองตัว

เช่น

写一写	xiě yi xiě	(เขียน อี เขียน)
玩一玩	wán yi wán	(หวาน อี หวาน)

2. การออกเสียงคำว่า 不 bù (ปู้) ที่มีความหมายว่า “ไม่”
จะอ่านออกเสียงเป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 2 เมื่อวางอยู่หน้าพยางค์
ที่มีวรรณยุกต์เสียงที่ 4

เช่น

不要	bù yào	(ปู้ เย่า)	อ่านว่า	bú yào	(ปู้ เย่า)
不是	bù shì	(ปู้ ชื่อ)	อ่านว่า	bú shì	(ปู้ ชื่อ)

3. การออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 เมื่อวางอยู่ติดกันหลายพยางค์
จะมีหลักเกณฑ์การออกเสียงดังนี้

3.1 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ติดกันสองพยางค์ จะออกเสียง
พยางค์หน้าเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2

เช่น

你好	nǐhǎo	(หนี่ห่าว)	อ่านว่า	níhǎo	(หนี่ห่าว)
老虎	lǎo hǔ	(เหล่า หู่)	อ่านว่า	láo hǔ	(เหลลา หู่)

3.2 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ติดกันสามพยางค์ โดยที่พยางค์
ที่ 1 และ 2 เป็นกลุ่มเดียวกัน จะออกเสียงสองพยางค์แรก
เป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2

เช่น

展览馆	zhǎnlǎn guǎn	(จั้นหลั่น ก่วน)
อ่านว่า	zhǎnlán guǎn	(จั้นหลั่น ก่วน)
表演者	biǎoyǎn zhě	(เปี้ยวเหยียน เจอ)
อ่านว่า	biáoyán zhě	(เปี้ยวเหยียน เจอ)

3.3 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ติดกันสามพยางค์ โดยที่พยางค์
ที่ 2 และ 3 เป็นกลุ่มเดียวกัน จะออกเสียงพยางค์กลาง
เป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2

เช่น

好老板	hǎo lǎobǎn	(ห่าว เหล่าป๋ั่น)
อ่านว่า	hǎo láobǎn	(ห่าว เหล่าป๋ั่น)
跑百米	pǎo bǎimǐ	(เผ่า ป่ายหมี่)
อ่านว่า	pǎo báimǐ	(เผ่า ป่ายหมี่)

3.4 เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ติดกันสามพยางค์ แต่แยกกลุ่มคำ ออกไม่ได้ จะออกเสียงพยางค์ที่ 1 และ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ เสียงที่ 2

เช่น

我很好 wǒ hěn hǎo (หว่อ เห็น ห่าว)

อ่านว่า wó hén hǎo (หวอ เห็น ห่าว)

我想买 wǒ xiǎng mǎi (หว่อ เสี่ยง หม่าย)

อ่านว่า wó xiáng mǎi (หวอ เสี่ยง หม่าย)

Tips

การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ที่วางอยู่ติดกันนั้น
จะเขียนวรรณยุกต์เสียงที่ 3 กำกับไว้บนสระตามเดิม แต่สำหรับ
การเปลี่ยนเสียง — yī (อี) และ 不 bù (บู) สามารถเขียนวรรณยุกต์
ตามการเปลี่ยนเสียงกำกับไว้ได้

บทที่ 2

ชนิดของคำ ในภาษาจีน

บทที่
2

ชนิดของคำในภาษาจีน

คำนาม

คำนาม หรือ 名词 míngcí (หมิงฉือ) คือ คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ หรือสิ่งของ ซึ่งคำนามสามารถเป็นได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม โดยคำนามในภาษาจีนแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. คำนามทั่วไป

คำนามทั่วไป หรือ 一般名词 yībān míngcí (อี๋ปาน หมิงฉือ)
คือ คำนามที่เป็นชื่อคน สัตว์ หรือสิ่งของ

ตัวจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
爸爸	bàba	ป๊าปะ	พ่อ
眼睛	yǎnjīng	เหี่ยนจิง	ดวงตา
狗	gǒu	โก้ว	สุนัข
橡皮	xiàngpí	เซียงผี	ยางลบ
阳台	yángtái	หยางไท่	ระเบียง

2. คำนามเฉพาะ

คำนามเฉพาะ หรือ 专有名词 **zhuānyǒu míngcí** (จวนโหย่วหมิงฉื่อ) คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะของคน สัตว์ หรือสิ่งของ

ตัวจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
泰国	Tàiguó	ไท่กั๋ว	ประเทศไทย
中国	Zhōngguó	จงกั๋ว	ประเทศจีน
曼谷	Màngǔ	มานกู่	กรุงเทพฯ
北京	Běijīng	เป่ยจิง	ปักกิ่ง
清迈府	Qīng mài fǔ	จิง ม่าย ฝู่	เชียงใหม่

3. สมุหนาม

สมุหนาม หรือ 集体名词 **jítǐ míngcí (จีตี่ หมิงฉือ)** คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ หรือสิ่งของที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

 ตัวจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
队伍	duìwu	ตุ๋ยอู	กองทัพบก
家庭	jiātíng	เจียติง	ครอบครัว
团队	tuánduì	ถวนตุ๋ย	กลุ่ม
委员会	wěiyuánhui	เหว่ยหยวนฮุย	คณะกรรมการ
兽群	shòuqún	ไชวฉวิน	ฝูงสัตว์

4. คำนามนามธรรม

คำนามนามธรรม หรือ 抽象名词 **chōuxiàng míngcí (โจวเซี่ยง หมิงฉือ)** คือ คำนามที่บอกสภาวะ ไม่สามารถจับต้องได้ เช่น ความรู้สึก แนวคิด อารมณ์ เป็นต้น

 ตัวจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
幸福	xìngfú	ซิงฝู	ความสุข
文化	wénhuà	เหวินฮว่า	วัฒนธรรม
诚实	chéngshí	เฉิงซือ	ความซื่อสัตย์
爱情	àiqíng	อายฉิง	ความรัก
红运	hóngyùn	หงอวิน	โชคดี

5. คำนามบอกทิศทาง

คำนามบอกทิศทาง หรือ 方位名词 fāngwèi míngcí (ฟางเว่ยหมิงฉือ) คือ คำนามที่ใช้แสดงตำแหน่งและทิศทาง

 ตัวจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
上	shàng	ซ่าง	บน
下	xià	เซีย่	ล่าง
左	zuǒ	จั่ว	ซ้าย
右	yòu	โยว	ขวา
前	qián	เฉียน	หน้า
后	hòu	โฮ่ว	หลัง

6. คำนามบอกเวลา

คำนามบอกเวลา หรือ 时间名词 shíjiān míngcí (ซือเจียนหมิงฉือ) คือ คำนามที่ใช้แสดงเวลา

 ตัวจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
今天	jīntiān	จินเทียน	วันนี้
明天	míngtiān	หมิงเทียน	พรุ่งนี้
昨天	zuótiān	จั่วเทียน	เมื่อวาน
前天	qiántiān	เฉียนเทียน	เมื่อวานขึ้น
后天	hòutiān	โฮ่วเทียน	มะรีน